

ni palju armust, et ma ommas waewas
ja surma wallus hingamist saan. Ma
tahhan mitte ees piddi teitele waewaks ol-
la, sest jummal wottab pea mo häd-
da lõppetada. — Oh jummal, sinno hõleks
annan ma omma waimo! — heida armo
minno peäle! — Mis sa arwad? Se rik-
kas mees sõimas tedda ja ütles: eks sa
lähhed mitte, sinna koer! tahhad sa en-
nast weel tais lakkuda, et sa woid hullu
peaga sest mailmast ärraminna. Olleksid
sa omma noore ja sees middagid kokko-
pannud, siis olleks sul wanna ja sees mit-
te pudo ollewad. Kui ta sedda olli ütlen-
d lüks temma ärra ja se waene mees nuttis
wige ärdaste. Oh jummal sinna nääd ja
tead! ni palju ütles temma. Zeine üks kod-
danik, kes sedda emalt näggi ja kulis, ning
kelles mitte ennam kui üks Karolin rahha
olli, mis eest ta piddi sel päwal omma
meelt jahhutama, tulli ja andis sel waesel
tedda rahha, kui se waene mees sedda näg-

gi, ütles temma: armas isfand! ehk teie
ollete ennesele kahjo teinud, et teie
ni palju rahho mulle annate? Mul ei olle
pulis tarwis, sest jummal peastab mind
pea sest Kurjast mailmast, koddanik was-
tas; wotta ja pruiki sedda ennesele hinga-
misseks. Waene mees läks ärra ja kod-
danik waatis, kuhho ta piddi minnema.
Teisel päwal läks koddanik selle pisse-
kesse maia sisse, kus sisse se wanna mees
olli läinud ja ta olli jubba omma hinge
ärrannud, ning üks laulo rammat kui ka
nattuke leiba olli laua peäl. Rahhõlisse
süddamega olli temma ommad käd rinna
peäle ning ommad silmad kinni pannud.
Kui koddanik sedda näggi, õhkas ja ütles
temma: oh kui se rikkas mees ommete sed-
da peaks näggema! — Kes teab ehk se
waene mees kaebab praego temma üle
jummalala kohto istme ees!

O p p e t u s.

Mis se aitab, kui üks rikkas sim mail-